

עין משפט
נר מצוה

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

רבינו חננאל

וְהָיָה שֶׁמֶטַח הַלֵּל
 אֵינוֹ זֶמֶר מִיֵּם וּמֵלֶכֶת
 אֶל בְּטִילֵין קִדְרֵיהָ מִפֶּנֶּי
 שְׂחָה יוֹרֵטָהּ. וְנִשְׁמַת
 רַבָּא תַחְתָּיָא שְׂמִתָּה
 שְׂמִתָּה וְנִחְלָתָה שְׂמִתָּה
 מִמֵּינֵי נֹכַח כִּינֹזָה מֵלֶכֶת
 וְלֹא עָלָה שְׂמִתָּהּ וְנִחְלָתָה
 לֵב חֲבִית לְבִי מֵיָד.
 וְשִׁמְלָתָהּ אֲנִי מִיָּד.
 כְּדֻמָּתָא אֲנִי מִיָּד
 כִּי, וְאִיקָמָהּ כִּי
 לְמַתְּנֵי בִּישְׂרָא כְּרִיתָא
 וְיִתְדָה אֲנִי בִּישְׂרָא
 אֲנִי אֲדָם תַּחְתָּיָא חֲבִית
 וְחֲבִירֵי לְחִבְרֵי. וְאִתָּא
 רַבָּא וְאִיקָמָה תַּחְתָּיָא
 הִדְרֵק רִיבִי מִפֶּנֶּי הִדְרֵק.
 וְכָאן אֲמַר לִי כִי וְיִתְנָה
 כִּי נִרְי, וְעָמֵר חֲפֵצִי
 הִסְקֵק דָּקֵן לִי כִי תַּחְתָּיָא.
 וְכִי אֲמַר לִי לֵב לִי יִתְדָה
 אֶל חֲתָרִי לֵב יוֹתֵר מִי.
 וְהִלָּחֵם שִׁישׁ לִי כִי תַּחְתָּיָא.
 וְיִקָּמָה לִי כִי כִי עֲלִים.
 הִתְנִיחָה בְּרִיחֵיהָ כֻּחוֹתָהּ. וְהִיא
 קִרָּא כְּסֵפֶר כִּי, וְהִיא
 כִּי יִתְדָה מִיָּסִפֶּיהָ
 רִשְׁתָּהּ יִתְדָה וְלֵב עֲזֻרָתָה
 רִשְׁתָּהּ הִרְבִּיתָּ. וְלֹא עָלָה
 רִיבִים, וְכִי לִרְשֻׁתָּה
 רִיבִים אֲנִי לְאִתְּנִי.

צז:

הכא בביתו דהפקד וסמי דהפקד
עסקינו. ללא קנו שניה
לא (א) לה ולא לה ואפילו חוץ לתמוס
דאמר היינו ממקום שניטה המים
ואכל חוץ לתמוס של הוצאה גסה
תחילה לא יוליו חזון למאי דפרישית
לעיל פסקא מי שהוציאו (דף
מא.) דכרגלי כל אדם דקמני גבי
הדורות המושפין היינו כרגלי הממלא
והא דקאמר נותן לתבירו וחבירו
למבירו לא משום דלא מני חזיל ההם
אלא משום דאקור להעביר ארבע
אמות כה"ר ועוד יק' לומר דיכול
להוציאם חוץ לתמוס (שוכה נהן
התורה וכוון שלהם נמכוין לזוט
בנהן לא לעצמן ולא להאחרים בהנבחתו
אלא מה שזמית ועסקין זה אפי' צ"ט
שיך לשנות נותנן לתבירו וחבירו
למבירו אפי' דליכא איסור ד' אמות:
ואי

ל' המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי פמור אף לו
טפל לו מתיב רב יוסף ר' יהודה אומר בשיירא נזר
וחבירו לחבירו בשיירא אין שלא בשיירא לא אלא אלא
במתניתין בשיירא תנן אביי אמר בשיירא אפי' חבית
שקנו שביתה שלא בשיירא חבית שקנתה שביתה ו
רב אשי אמר הכא בחבית דהפקר עסקין ומים דהפ
לו רבי יוחנן בן גוריון היא "דאמר חפצי הפקר קונין ע
זו יותר מרגלי הבעלים לא יהלכו אלו יותר מכלי"
מתני' "היה קורא בספר דהאיסקופה ונתגלגל הספר
אצלו היה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר כספר
לעשרה טפחים גוללו אצלו משהגיע לעשרה טפח
רבי יהודה אומר אפילו אין מסולק מן הארץ אלא כמל
ר' שמעון אומר אפילו בארץ עצמו גוללו אצלו
שבות עומד בפני כתבי הקודש: **גמ'** האי איסקופה
רשות היחיד וקמה רשות הרבים ולא גוררין דילמא

שנתמלאו היום ממעין הנובע או מן הנהר דתניא (לפני דף מה) נהר
לנביאיו. מפני שהיא טפילה להן ורובן פליגי למימר דלא מהלך
דקדימא לן [קא] מי נושא את עצמו: שטייר. שחמה בנקעה שטט
בפרק מי שהוציאוהו (לפני מה) **מתני'** היה קורא כשפיר. כל
הואל אלא. הואל וראשו אחד ידיו ובגמרא (שם) מפרש לה: **נכסיה**. כל
הסופו על הכסף. האותיות כלפי הכותל שלם יהא מוטל כל כך
שהי אחו בדרשו אחד ואין כאן אלא משום גזירה דילתא: נפיל
גימא אקסופר בשות. נבזהה עשרה ורצפה ארבעה: ולא גימא
דמנה ראשו דרשות הרבים גוללו (אין בדרשו) היחיד: ולא גימא

אורי רה"ר (נפ), משהגיע לעשרה טפחים. אקור לגולל דגור רנקן מסוס שנית היכא דלוח רה"ר

מאת למתניתין בסכנת
שמעון אומר גותנן
ירו כל שכן דאושא
רא והכי קתני במה
ת ע"ג אבל בסכנת
פחות מד' אמות: רבי
יירו וכו': במאי קמיפלגי
בע אמות עדיף דאי
לחבירו לחבירו אוושא
לחבירו גותנן לחבירו עדיף
מארבע אמות זימנן
לאתוייהו ארבע אמות
מאי בעי התם דבי
גו אמו בשדה ומאי
ע"ג דקשיא ליה דא
נא: רבי יהודה אומר
ל' לרבי יהודה לא
מכאן כרגלי העולם אמר
לוי סבא הכא במאי
לחבית ורבי יהודה
אין בהם ממש דתנן
מים מפני שאין בהן
זו לא יהלך מה שכוון
אימר דשמעת ליה לר'
בעיסה היכא דאיתנהו
ל' השתא בקדירה
במלי בעיניהו במלי
ומור מים ומלח במלין
דירה מפני דוסבה אלא
לחבית שקנתה שביטה
עסקין דבטלה
גון המוציא החי במטה
מפני שהמטה מפילה
על הכלי מפני שהכלי
תן אדם חבית לחבירו
ר רב יוסף כי תנן נמי
שקנתה שביטה ומים
מים שלא קנו שביטה
קד עסקין ומאן אמרו
לחבית ומאי לא תהלך
מים שיש להם בעליהם
ל הספר מדרו גוללו
יירו עד שלא הגיע
מים הופכו על הכתב
א(ב) (ב) מחט גוללו אצלו
שאין לך דבר משום
ה"ד אילימא איסקופה
נפיל ואתי לאתויי
מני

ות המוסרין ומעניות הנוצרים
 י' ללא צללה לגביהו: **ספור**
 חן הן שאין להם מים שרי
 ספרים העשויים דימי הראש
ופחים. לעשרה התחתונים שצד
 בביון ומימיו עד שמתחן:
 כוליה מדידה ואחי לאחיו.
קמה רשום הרבים. ולפניו
לנחם (י) נחל. כוליה מים

וְנִזְכָּר בִּידֵי אֱנוֹי הַיָּבֵל דְּנִפְקִי מִדֵּיָּה טִלְיָה דְּ
 יִשְׂרָאֵל יֵהֵא מוֹטֵל כָּל כֶּר כְּבוֹיִן (שמואל).

(א) כיצד לה... (ב) שם, (ג) לע... (ד) וג' הראש רבה
(ה) שבת לנ: קמח: (ו) לע
מה: זח: כיצד לה: (ז) ש
ולקחן קנ: (ח) וג'
ירושלמי הרי"ף כמלה חוט
(ט) וחדר לע"ה, (י) כס'
שמד, (כ) ונ"ל בגמלה
(ל) שי"ן לעיל לה: במשנה
(מ) וג"ו שי"ן שם, (נ) ויע'
חוט' שבת לה: ד"ה שהיה

החוט גולל וכן אף
גרסת הירושלמי וה"ק
(3) ר"ש ד"ה כי גרסת
ונו גרסת חזק דאביב
ומו ומקדילי כלי
(2) ד"ה לעשרה וכו' וכולהו
מפס נגמ' (7) ד"ה
וקמה גולל אצל
כרסות סיד: (3) ד"ה וכו'
גרען דלמא נפיק סלי
מידה ואתי לאתחיל
איכא חיוב השא
סד: (1) תוס' ד"ה כי
וכו' דלא קני שמיא לא וכו'
ולא זה ואפילו: (1) במ
דיט להוציאן חז' חזק
כש הוהבן כן חזק

[illegible]

ו. לנדר הכותל והחלק כלל